

नारदाय शौनककृतविष्णुस्तुतिः

nAradAya shaunakakRitaviShNustutiH

sanskritdocuments.org

October 6, 2018

nAradAya shaunakakRitaviShNustutiH

——
नारदाय शौनककृतविष्णुस्तुतिः

——
Sanskrit Document Information

Text title : viShNustuti by nArada and shaunaka from nAradapurANA

File name : viShNustutinAradakRitanAradapurANA.itx

Category : vishhnu, vishnu

Location : doc_vishhnu

Proofread by : PSA Easwaran psaeaswaran at gmail.com

Source : Naradapurana Purvabhag Adhyaya 2

Latest update : January 4, 2017

Send corrections to : Sanskrit@cheerful.com

This text is prepared by volunteers and is to be used for personal study and research. The file is not to be copied or reposted without permission, for promotion of any website or individuals or for commercial purpose.

Please help to maintain respect for volunteer spirit.

October 6, 2018

sanskritdocuments.org

नारदाय शौनककृतविष्णुस्तुतिः

ऋषय उच्युः ॥

कथं सनत्कुमारस्तु नारदाय मलात्मने ।
प्रोक्तवान्सकलान्यर्मान्कथं तौ मिलितावुभौ ॥ १ ॥
कस्मिन्स्थाने स्थितौ सूत तावुभौ ब्रह्मवादिनौ ।
हरिगीतसमुद्गाने यङ्कतुस्तद्ब्रह्मस्व नः ॥ २ ॥

सूत उवाच ॥

सनकाद्या मलात्मानो ब्रह्मणो मानसाः सुताः ।
निर्ममा निरुडङ्गाराः सर्वे ते ह्यूर्ध्वरेतसः ॥ ३ ॥
तेषां नामानि वक्ष्यामि सनकश्च सनन्दनः ।
सनत्कुमारश्च विष्णुः सनातन इति स्मृताः ॥ ४ ॥
विष्णुभक्ता मलात्मानो ब्रह्मध्यानपरायणाः ।
सहस्रसूर्यसङ्काशाः सत्यसन्धा मुमुक्षवः ॥ ५ ॥
येकदा मेरुशृङ्गं ते प्रस्थिता ब्रह्मणः सत्ताम् ।
छायां मार्गेऽथ दृष्टुः गङ्गां विष्णुपदीं द्विजः ॥ ६ ॥
तां निरीक्ष्य समुद्युक्ताः स्नातुं सीताजलेऽभवन् ।
येतस्मिन्नन्तरे तत्र देवर्षिर्नारदो मुनिः ॥ ७ ॥
आजगाम द्विजश्रेष्ठा दृष्ट्वा भ्रातृन्स्वकाग्रजान् ।
तान्दृष्ट्वा स्नातुमुद्युक्तान्नमस्कृत्य कृताञ्जलिः ॥ ८ ॥
गुणानामानि सप्रेमभक्तियुक्तो मधुद्विषः ।
नारायणाभ्युतानन्त वासुदेव जनार्दन ॥ ९ ॥
यज्ञेश यज्ञपुरुष कृष्ण विष्णो नमोऽस्तु ते ॥

पद्माक्ष कमलाकान्त गङ्गाजनक डेशव ।
 क्षिरोदशायिन्देश दामोदर नमोऽस्तु ते ॥ १० ॥
 श्रीराम विष्णो नरसिंह वामन प्रद्युम्नसङ्कर्षण वासुदेव ।
 अजानिरुद्धामलरुज्जुरारे त्वं पाछि नः सर्वभयादजस्रम् ॥ ११ ॥
 छत्युच्यरन्दरेर्नाम नत्वा तास्वाग्रजान्मुनीन् ।
 उपासीनश्च तैः सार्द्धं सस्तौ प्रीतिसमन्वितः ॥ १२ ॥
 तेषां यापि तु सीताया जले लोकमवापडे ।
 स्नात्वा सन्तर्प्य दैवर्षिपितृन्विगतकल्मषाः ॥ १३ ॥
 उत्तीर्य सन्ध्योपास्यादि कृत्वाऽऽचारं स्वकं द्विजः ।
 कथां प्रयङ्गुर्विधाः नारायणगुणश्रिताः ॥ १४ ॥
 कृतत्रियेषु मुनिषु गङ्गातीरे मनोरमे ।
 यकार नारदः प्रश्नं नानाप्यानकथान्तरे । १५ ॥
 नारद उवाच ।
 सर्वज्ञाः स्थ मुनिश्रेष्ठाः भगवद्भक्तितत्पराः ।
 यूयं सर्वे जगन्नाथा भगवन्तः सनातनाः ॥ १६ ॥
 लोकोद्धारपरान्युष्मान्दीनेषु कृतसौहृदान् ।
 पृथ्थे ततो वदत मे भगवत्त्वक्षाणं बुधाः ॥ १७ ॥
 येनेदमभिलं जातं जगत्स्थावरजङ्गमम् ।
 गङ्गापादोदकं यस्य स कथं ज्ञायते हरिः ॥ १८ ॥
 कथं य त्रिविधं कर्म सङ्गलं जायते नृणाम् ।
 ज्ञानस्य लक्षाणं ब्रूत तपसश्चापि मानदाः ॥ १९ ॥
 अतियेः पूजनं वापि येन विष्णुः प्रसीदति ॥
 अथमादीनि गुह्यानि हरितुष्टिकराणि य ।
 अनुगृह्य य मां नाथास्तत्त्वतो वक्तुमर्हथ ॥ २० ॥
 शौनक उवाच ॥
 नमः पराय देवाय परस्मात्परमाय य ।
 परावरनिवासाय सगुणायागुणाय य ॥ २१ ॥

अमायायाऽऽत्मसंज्ञाय मायिने विश्वरूपिणे ।
 योगीश्वराय योगाय योगगम्याय विष्णवे ॥ २२ ॥
 ज्ञानाय ज्ञानगम्याय सर्वज्ञानैकतेवे ।
 ज्ञानेश्वराय ज्ञेयाय ज्ञात्रे विज्ञानसम्पदे ॥ २३ ॥
 ध्यानाय ध्यानगम्याय ध्यातृपापहराय च ।
 ध्यानेश्वराय सुधिये ध्येयध्यातृस्वरूपिणे ॥ २४ ॥
 आदित्यचन्द्राग्निविधातृदेवाः सिद्धाश्च यक्षासुरनागसङ्घाः ।
 यथ्यक्तियुक्तास्तमजं पुराणं सत्यं स्तुतीशं सततं नतोऽस्मि ॥ २५ ॥
 यो ब्रह्मरूपी जगतां विधाता स अवे पाता द्विजविष्णुरूपी ।
 कल्पान्तरुद्राप्यतनुः स देवः शेतोऽग्निपानस्तमजं भजामि ॥ २६ ॥
 यन्नामसङ्कीर्तनतो गजेन्द्रो ग्राडोग्रबन्धान्मुमुये स देवः ।
 विराजमानः स्वपदे पराप्ये तं विष्णुमाद्यं शरणं प्रपद्ये ॥ २७ ॥
 शिवस्वरूपी शिवभक्तिभाजा यो विष्णुरूपी हरिभावितानाम् ।
 सङ्कल्पपूर्वात्मकदेहतेतुस्तमेव नित्यं शरणं प्रपद्ये ॥ २८ ॥
 यः केशिहन्ता नरकान्तकश्च बालो भुजाग्रेण दधार गोत्रम् ।
 देवं च भूमारविनोदशीलं तं वासुदेवं सततं नतोऽस्मि ॥ २९ ॥
 लेभेऽवतीर्थोऽग्रसिंहरूपी यो दैत्यवक्षः कठिनं शिलावत् ।
 विदार्य संरक्षितवास्वभक्तं प्रह्लादभीशं तमजं नमामि ॥ ३० ॥
 व्योमादिभिर्मूषितमात्मसंज्ञं निरञ्जनं नित्यममेयतत्त्वम् ।
 जगद्विधातारमकर्मकं च परं पुराणं पुरुषं नतोऽस्मि ॥ ३१ ॥
 ब्रह्मेन्द्ररुद्रानिलवायुमर्त्यगन्धर्वयक्षासुरदेवसङ्घैः ।
 स्वमूर्तिभेदैः स्थित अेकं शस्तमादिमात्मानमहं भजामि ॥ ३२ ॥
 यतो भिन्नमिदं सर्वं समुद्भूतं स्थितं च वै ।
 यस्मिन्नेष्यति पश्चात्थ तमस्मि शरणं गतः ॥ ३३ ॥
 यः स्थितो विश्वरूपेण सङ्गीवात्र प्रतीयते ।
 असङ्गी पश्चिपूर्वाश्च तमस्मि शरणं गतः ॥ ३४ ॥
 हृदि स्थितोऽपि यो देवो मायया मोहितात्मनाम् ।
 न ज्ञायते परः शुद्धस्तमस्मि शरणं गतः ॥ ३५ ॥

सर्वसंगनिवृत्तानां ध्यानयोगरतात्मनाम् ।
 सर्वत्र भाति ज्ञानात्मा तमस्मि शरणं गतः ॥ ३६ ॥
 धधार मन्दरं पृष्ठे नीरोदोऽमृतमन्थने ।
 देवतानां छितार्थाय तं कूर्मं शरणं गतः ॥ ३७ ॥
 दंष्ट्राकुण्ड्रेण योऽनन्तः समुद्धृत्यार्णवाद्धराम् ।
 तस्थान्निदं जगत्सन् वाराहं तं नतोऽस्म्यहम् ॥ ३८ ॥
 प्रह्लादं गोपयन्त्यैत्यं शिलातिकठिनोरसम् ।
 विदार्य हतवान्यो छि तं नृसिंहं नतोऽस्म्यहम् ॥ ३९ ॥
 लब्ध्वा वैरोयनेर्भूमिं द्वाभ्यां पद्भ्यामतीत्य यः ।
 आभ्रज्जम्बुवनं पादात्सुरेभ्यस्तं नतोऽजितम् ॥ ४० ॥
 डैहयस्थापराधेन ह्येकविंशतिसङ्ख्याया ।
 क्षत्रियान्वयभेत्ता यो जामदग्न्यं नतोऽस्मि तम् ॥ ४१ ॥
 आविर्भूतश्चतुर्द्धा यः कपिभिः परिवारितः ।
 धृतवान्राक्षसानीकं रामयन् नतोऽस्म्यहम् ॥ ४२ ॥
 मूर्तिद्वयं समाश्रित्य भूभारमपहृत्य यः ।
 सञ्जहार कुलं स्वं यस्तं श्रीकृष्णमहं भजे ॥ ४३ ॥
 भूम्यादिलोकत्रितयं सन्तृप्तात्मानमात्मनि ।
 पश्यन्ति निर्मलं शुद्धं तमीशानं भजाम्यहम् ॥ ४४ ॥
 युगान्ते पापिनोऽशुद्धान्भित्वा तीक्ष्णसुधारया ।
 स्थापयामास यो धर्मं कृतादौ तं नमाम्यहम् ॥ ४५ ॥
 श्रेवमादीन्यनेकानि यस्य रूपाणि पाण्डवाः ।
 न शक्यं तेन सङ्ख्यातुं कोट्यब्दैरपि तं भजे ॥ ४६ ॥
 मलिमानं तु यन्नाम्नः परं गन्तुं मुनीश्वराः ।
 देवासुराश्च मनवः कथं तं क्षुल्लको भजे ॥ ४७ ॥
 यन्नामश्रवणेनापि मलापातकिनो नराः ।
 पवित्रतां प्रपद्यन्ते तं कथं स्तौमि थाव्यधीः ॥ ४८ ॥
 यथाकथञ्चिद्यन्नाम्नि कीर्तिते वा श्रुतेऽपि वा ।

पापिनस्तु विशुद्धाः स्युः शुद्धा मोक्षमवाप्नुयुः ॥ ४८ ॥

आत्मन्यात्मानमाधाय योगिनो गतकल्मषाः ।

पश्यन्ति यं ज्ञानरूपं तमस्मि शरणं गतः ॥ ५० ॥

साङ्ख्याः सर्वेषु पश्यन्ति परिपूर्णात्मकं हरिम् ।

तमादिदेवमजरं ज्ञानरूपं भजाभ्युदम् ॥ ५१ ॥

सर्वसत्त्वमयं शान्तं सर्वद्रष्टारमीश्वरम् ।

सहस्रशीर्षकं देवं वन्दे भावात्मकं हरिम् ॥ ५२ ॥

यद्भूतं यस्य वै भाव्यं स्थावरं जङ्गमं जगत् ।

दशाङ्गुलं योऽत्यतिष्ठत्तमीशमजरं भजे ॥ ५३ ॥

अणोरणीयांसमजं महत्तश्च महत्तरम् ।

गुड्याद्गुड्यतमं देवं प्रणामामि पुनः पुनः ॥ ५४ ॥

ध्यातः स्मृतः पूजितो वा श्रितः प्रणमितोऽपि वा ।

स्वपदं यो ददातीशस्तं वन्दे पुरुषोत्तमम् ॥ ५५ ॥

एति स्तुवन्तं परमं परेशं षर्षाम्बुसंरुद्धविलोचनास्ते ।

मुनीश्वरा नारदसंयुतास्तु सनन्दनाद्याः प्रभुदं प्रजग्मुः ॥ ५६ ॥

य एदं प्रातरुत्थाय पठेद्वै पौरुषं स्तवम् ।

सर्वपापविशुद्धात्मा विष्णुलोकं स गच्छति ॥ ५७ ॥

एति श्रीभृङ्गारदीयपुराणे पूर्वभागे प्रथमपादे सनन्दुमारनारदसंवादे

नारदाय शौनककृतविष्णुस्तुतिर्नाम द्वितीयोध्यायः ॥ २ ॥

Proofread by PSA Easwaran psaeaswaran at gmail.com

nAradAya shaunakakRitaviShNustutiH

pdf was typeset on October 6, 2018

Please send corrections to sanskrit@cheerful.com

